

тратами та формуванням пропозицій, напрямків та прогнозів удосконалення можливого розвитку конкурентоспроможного підприємства.

Список використаної літератури:

1. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики: видання 2007 року / [Пер. з англ. мови О. В. Селезньов, О. Л. Ольховікова, О. В. Гик, Т. Ц. Шарашидзе, Л. Й. Юрківська, С. О. Куліков. – К.: ТОВ «ІАМЦ АУ «СТАТУС», 2007. – 1172 с.

2. Голяш І. Особливості сучасного стану системи контролю та необхідність її реорганізації / І. Голяш, Л. Будник // Проблеми та перспективи розвитку обліку, аналізу, контролю та аудиту у сфері надання послуг: Матер. міжнар. наук.-практ. конф., 15-16 груд. 2005 р. – Тернопіль: Економічна думка, 2005. – С. 11-15.

3. АССА за редакцією аудиторів Великобританії АССА: [учеб. Аудиторів Великобританії]. К., 2001.- 400с.

4. Левченко Н.М. Внутрішній аудит витрат як одна з функціональних складових інформаційного забезпечення управління витратами підприємства / Н.М. Левченко, О.О. Яговець // Економічний простір. – 2010. - №34. – С. 178-187.

5. Проблеми і перспективи розвитку аудиту в Україні // За ред. Проф.. М.С.Пушкаря – Тернопіль, ТНЕУ, 2012. – 220 с.

*Крупко Юрій,
студент групи ОАс-51*

ОБЛІКОВА ІНФОРМАЦІЯ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Для управління господарськими процесами, менеджерам потрібна інформація управлінського обліку для визначення майбутніх, а також поточних вигод. У процесі постачання застосовують інформацію щодо відхилень за показниками (фактичних від планових): ціни на матеріали, витрати на постачання, величина запасів на складі, відповідність якості запасів до встановлених в умовах контрактів, надходження запасів. У процесі самого виробництва для прийняття любих рішень потрібна інформація про відхилення даних, факту від плану, щодо затрат на виробництво за кількістю виготовленої продукції, за її видами, а також за видами загальновиробничих витрат. Вже в процесі реалізації вираховують відхилення фактичних даних від планових за наступними показниками, а саме: собівартість реалізованої продукції, витрати на збут, обсяги продаж, ціни на продукцію, прибутки від реалізації. Використовуючи перелічені дані обліку, а також інші можна виявити наявність у відхилення адміністративних і інших ви-

трат від тих які були заплановані, і вже на основі цих даних приймаються управлінські рішення.

Інформаційним передумовам відведено суттєве місце в прийнятті саме управлінських рішень. Можливість вирішення завдань зростає коли бухгалтерські та планові дані виявляються досить зіставними, а сама інформація про об'єкти обліку є достатньо аналітична. До прикладу, інформація про витрати виробничого характеру чітко висвітлює їх цільове спрямування, а облік і планування цих витрат ведеться за центрами відповідальності і центрами їх виникнення.

Сукупність усієї інформації на підприємствах класифікують за наступними двома найвагомими ознаками:

1. Інформація, яка потрібна для достатньо ефективного управління усім підприємством. Вона необхідна внутрішнім користувачам задля здійснення як поточного так і оперативного управління. До такої інформації зазвичай відносять дані про затрати на виробництво і реалізацію продукції чи товарів, про відповідність обсягу витрат та прибутку від реалізованої продукції (товарів), про розмір доходів і витрат в результаті господарських операцій тощо.

2. Інформація, яка в повному обсязі визначає фінансовий стан підприємства в поточному періоді, розмір і структуру його активів, а також джерел їх утворення, величину залучених в оборот фінансових та матеріальних ресурсів, результати від господарської діяльності за той чи інший період. Потреби інформаційного характеру для більшості організацій є приблизно однаковими. Запити до інформації:

- достовірність – правдиво висвітлена, досить легко перевіряється, а також має нейтральний характер;
- значимість - відіграє роль в прийнятті рішень, значима для користувачів в необхідний період під час складання планів;
- повнота - містить достатньо того, чим потрібно володіти зацікавленим в цьому особам, а також включає усі необхідні коментарі;
- релевантність – пов'язана з діями, які передбачають заповнення бажаних результатів. Тому для цього неодмінно потрібно знати сферу використання інформації, та звісно її джерело; відсутність систематичних помилок означає не зацікавлене визначення і передачу інформації, також застосування технічних прийомів і методів, що виключають внесення помилок систематичного характеру.

Крім вище зазначеного, існує також поняття економічної інформації. Отже, економічна інформація - це інформація, яка повно і послідовно висвітлює виробничо-господарську діяльність підприємства. В свою чергу її можна розглянути під різними кутами зору:

- корисності для користувача (релевантність), що розуміє під собою необхідність доведення саме тих відомостей, які необхідні для досягнення функцій;
- змістовності (семантичний підхід), що означає розуміння відомостей користувачем інформації, одержаних від передавача, варіантів знакового відображення;
- цінності (неупередженості, актуальності та достовірності).

Ресурси інформаційного на відміну від матеріального характеру, мають наступні властивості:

- потенційність у використанні в майбутньому;
- відтворюваність та невичерпність;
- збільшення та збереження незалежно від його використання.

Отримання усіх можливих різновидів інформаційних ресурсів виконується за допомогою системи управлінського обліку. Сама ж облікова система собою являє фотографію, а якщо бути точнішим то проекцію у вимір інформації саме тих матеріальних потоків та змін у них, які відбуваються в технологічній сфері підприємства. Облік підприємства надає показники процесів, які відбуваються в технології на інформаційній мові.

Облікова система постійно вдосконалюється та пристосовується до все нових і нових умов, шляхом відкриття нових елементів, зв'язків і підсистем з власними локальними цілями та методами їх досягнення.

Як система вимірювання, облік відіграє значиму роль в одержанні знань про поліпшення які зберігаються, а сам управлінських апарат розглядає можливі варіанти подальшого вдосконалення внутрішнього розвитку та застосування факторів зовнішнього середовища. Метою в процесі збереження системи виступає вибір варіантів які дозволяють вдосконалити, допустимі із точки зору екології, соціально-культурного і соціально-економічного розвитку підприємства. Тобто, це означає те, що облікова система не тільки відслідковує об'єкти, які були визначені раніше, а також й ті, які появляються на новому етапі економічного розвитку. Система обліку також формує нові підсистеми, адже усі підприємства неодмінно повинні реагувати на зміни в навколишньому середовищі і звісно ж, зберігати свою індивідуальність, що визначає її як таку як системно та вільно зв'язану.

Сама ж облікова система створює певний специфічний аспект в розумінні подій господарської діяльності, що підштовхує адміністрацію до делегування влади над структурними підрозділами підприємства (сферами відповідальності та центрами витрат) щодо витрачання ресурсів та формування доходів і витрат.

Загальновизначено те, що бухгалтерський облік необхідно виконувати за певними правилами. Проте виникає проблема яка полягає у визна-

ченні сукупності правил, впровадження яких забезпечило б найкращий ефект від ведення обліку, а саме у формуванні управлінської та фінансової інформації, її корисності, доступності та достовірності.

Передумовою для використання самої інформації є її одержання. Через це розглядається можливість створення окремого від бухгалтерського управлінського обліку, мета якого полягає в поданні облікової інформації керівнику або менеджеру в найсприятливішому для нього розрізі. Сама по собі така інформація має бути як своєчасною так і корисною, безпосередньо для прийняття управлінських рішень, здійснення контролю, планування та оцінювання показників діяльності підприємства в цілому так і окремо за його підрозділами.

Отже, управлінський облік можна інтерпретувати як процес передачі, підготовки, аналізу, накопичення, вимірювання та виявлення інформації, що застосовується управлінською ланкою організації для виконання оцінки, планування, контролю за господарською діяльністю в самому підприємстві і прийняття зважених управлінських рішень, доцільне та оптимальне використання ресурсів та контроль за повнотою їх обліку. Якщо перефразувати і спростити, то управлінський облік - це певна підсистема обліку, яка пов'язана із постачанням менеджменту інформацією для застосування її у плануванні, в контрольних діях та в ухваленні управлінських рішень.

Сама ж інформаційна база застосовується усіма функціями управління, в тому числі функціями контролю, планування та оцінки з метою ухвалення управлінських рішень.

Сам по собі процес контролю унеможлиблюється без застосування інформації обліку. Після завершення звітного періоду на базі облікової інформації формуються звіти, де відображається виконання плану кожним без виключення, центром відповідальності, де здійснюється аналіз співставлення запланованих і фактичних результатів. Під час цього виявляються неприємні розбіжності між фактичними і плановими показниками, тому наступним етапом є визначення цих причин, з метою їх унеможливлення впливу в майбутньому. Звіти які підготовлені на інформації з управлінського обліку дозволяють розумно оцінити діяльність центрів відповідальності, а також проінформовують керівництво на яких саме ділянках не було досягнуто планових показників. Звіти і бюджети про виконання, які формуються на основі інформації управлінського обліку, надають можливість оцінити роботу менеджменту підприємства.

Список використаних джерел

1. Семанюк В.З. Інформаційні ресурси підприємства: обліково-теоретичний аспект // Вісник Львівської комерційної академії/ [ред.кол.: Башнянин Г.І., Апопій В.В., Вовчак О.Д. та ін]. – Львів: Видавництво Львівської комерційної академії, 2011. – Випуск 35. – 482 с. – (Серія економічна) – С.319-322